

And I shall have some peace there, for peace comes dropping slow

William Butler Yeats

L'home tranquil té velocitat,
però no té pressa. Res no l'acaça.
No té pressa, tampoc, de no tenir pressa,
la qual cosa, entre llops, no és mai una rosa
fàcil d'olorar quan hom disposa
d'una mica de velocitat: l'home tranquil
va al seu ritme, i el marca suaument.
No és que s'aturen els rellotges al seu pas,
no és que pugui alentir la tempesta;
és ben cert, però, que es rebel·la
contra l'omnipresent propensió
a fugir, com un xai, del present.
L'home tranquil a penes s'enfada
i, si s'enfada, abans d'un primer crit
haurà comptat, decorós, fins a mil
i una nits: l'home tranquil és amable.
No ajorna la fugida ni frena l'instant.
Treballa, sense estrès, en una oficina.
Aquest matí ha agafat [un tren](#)

que marxa lent, lent, molt lent,
i pensa tranquil, molt tranquil·lament,
que no tornarà mai més.

Al meu amic Carlos Salazar de Luis, amb enyor

Button

Button

«The Isle of Innisfree», de Dick Farrelly